Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MELCHIOR WATHELET
prednesené 10. septembra 2015 [1]

Vec C-232/14

Portmeirion Group UK Limited
proti
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené kráľovstvo)]

„Dumping — Platnosť vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 412/2013 — Dovoz keramického stolového a kuchynského riadu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike"

I – **Úvod**

1. Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 412/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramického stolového a kuchynského riadu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike [2] (ďalej len „sporné nariadenie").

2. Žaloba o neplatnosť podaná na Všeobecný súd [3] proti spornému nariadeniu jedným z vývozcov dotknutých týmto nariadením bola zamietnutá Všeobecným súdom. Vo veci odvolania podaného na Súdny dvor týmto vývozcom sa stále koná v čase prednesu týchto návrhov. [4]

II – **Právny rámec**

A – *Právo Únie*

3. Článok 236 ods. 1 kapitoly 5 nazvanej „Vrátenie a odpustenie cla" nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva [5] (ďalej len „colný kódex"), stanovuje:

„Dovozné alebo vývozné clo bude vrátené ak sa zistí, že v čase, kedy bolo zaplatené, nebola suma tohto cla dlžná na základe právnych predpisov…".

1 — Jazyk prednesu: francúzština.
2 — Ú. v. EÚ L 131, s. 1.
3 — Pozri rozsudok Photo USA Electronic Graphic/Rada (T-394/13, EU:T:2014:964).
4 — Pozri vec Photo USA Electronic Graphic/Rada (C-31/15 P).
5 — Ú. v. EÚ L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307.

4. Sporné nariadenie bolo prijaté na základe nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [6] (ďalej len „základné nariadenie“). Toto základné nariadenie stanovuje v článku 1 nazvanom „Zásady“:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Spoločenstve spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku v bežnom obchode, stanovená pre krajinu vývozu.

3. Krajina vývozu je spravidla krajina pôvodu. Môže to byť však prechodná krajina s výnimkou prípadu, keď sa napríklad výrobky cez túto krajinu len prevážajú alebo sa príslušné výrobky v tejto krajine nevyrábajú alebo v tejto krajine neexistuje pre ne porovnateľná cena.

4. Na účely tohto nariadenia ‚podobný výrobok‘ znamená výrobok, ktorý je identický [rovnaký – *neoficiálny preklad*], to znamená podobný vo všetkých znakoch s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, inému výrobku, ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

5. Podľa odôvodnení 24, 25, 51, 52 a 54 až 57 nariadenia Komisie (EÚ) č. 1072/2012 zo 14. novembra 2012, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz keramického stolového a kuchynského riadu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „dočasné nariadenie“) [7]:

„(24) [Posudzovaným] výrobkom[[8]] je keramický stolový a kuchynský riad, ktorý sa v súčasnosti zaraďuje pod kódy KN 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 a ex 6912 00 90 a ktorý pochádza z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len ‚[posudzovaný] výrobok‘). Môže byť z porcelánu, bežnej keramiky, kameniny, hliny, jemnej keramiky alebo z iných materiálov. Medzi hlavné suroviny patria minerály, ako sú kaolín, živec a kremeň, a zloženie použitých surovín určuje druh vyrobeného konečného keramického výrobku.

(25) Keramický stolový a kuchynský riad sa predáva vo veľkom množstve foriem, ktoré sa vyvíjali v priebehu času. Používa sa na veľmi rozmanitých miestach, napr. v domácnostiach, hoteloch, reštauráciách alebo v zariadeniach sociálnej starostlivosti.

…

(51) Dovozca tvrdil, že vymedzenie výrobku v rámci tohto prešetrovania je príliš široké na to, aby umožňovalo primerané porovnanie jednotlivých druhov výrobkov. Dovozca, ktorý má výrobné záujmy v Číne, vyjadril podobný názor. V súvislosti s tým niektoré strany uviedli aj čisto dekoratívne predmety.

(52) V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že relevantné kritériá uplatňované na určenie toho, či prešetrovaný výrobok možno, alebo nemožno považovať za jeden výrobok, t. j. jeho základné fyzikálne a technické vlastnosti, sú podrobne uvedené ďalej. Čisto dekoratívne predmety teda do oblasti pôsobnosti tohto prešetrovania nepatria. Okrem toho, hoci jednotlivé druhy keramického stolového a kuchynského riadu môžu naozaj mať určité odlišné špecifické vlastnosti, z prešetrovania vyplynulo, že s výnimkou keramických nožov ich základné vlastnosti ostávajú

6 — Ú. v. EÚ L 343, s. 51.

7 — Ú. v. EÚ L 318, s. 28. Pozri tiež korigendum k tomuto nariadeniu (Ú. v. EÚ L 36, 2013, s. 11).

8 — Akty Únie v danej oblasti používajú striedavo pojem „posudzovaný výrobok“ („produit considéré“) a „príslušný výrobok“ („produit concerné“). V angličtine sa používa len výraz „product concerned“. V práve Svetovej obchodnej organizácie (WTO) sa používa pojem „posudzovaný výrobok“ („produit considéré“). Z dôvodov koherencie a jednotnosti používam v týchto návrhoch len pojem „posudzovaný výrobok“ („produit considéré“).

rovnaké. Navyše skutočnosť, že [posudzovaný] výrobok možno vyrábať s určitými odchýlkami vo výrobnom procese, nie je sama osebe kritériom, ktoré by mohlo znamenať stanovenie dvoch alebo viacerých odlišných výrobkov. Pri prešetrovaní sa nakoniec odhalilo aj to, že rôzne druhy [posudzovaného] výrobku sa vo všeobecnosti predávali prostredníctvom tých istých kanálov predaja. Aj keď niektoré špecializované obchody sa môžu zameriavať na určité špecifické druhy, veľký podiel distribútorov (maloobchodníci, obchodné domy, supermarkety) predávajú rôzne druhy keramického stolového a kuchynského riadu, aby ponúkli svojim zákazníkom širokú paletu druhov. Tvrdenia, že vymedzenie [posudzovaného] výrobku v rámci tohto prešetrovania je príliš široké, sú preto predbežne zamietnuté.

…

(54) Pri prešetrovaní sa zistilo, že všetky druhy keramického stolového a kuchynského riadu, napriek rozdielom v ich kvalite a štýle, majú rovnaké fyzikálne a technické vlastnosti, t. j. keramický riad určený najmä na styk s potravinami, používajú sa zásadne na rovnaký účel a možno ich považovať za rôzne druhy toho istého výrobku.

(55) Okrem skutočnosti, že majú rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti, všetky tieto rôzne štýly a druhy si priamo konkurujú a sú v značnej miere zameniteľné. To jasne ilustruje skutočnosť, že medzi nimi neexistujú jasné deliace línie, t. j. rôzne druhy výrobku sa vzájomne prekrývajú a konkurujú si a bežní kupujúci často nerozlišujú napríklad medzi porcelánovým tovarom a tovarom, ktorý nie je z porcelánu.

(56) Ako je však vysvetlené v odôvodneniach (29) – 34, zároveň sa považovalo za vhodné zúžiť vymedzenie výrobku, a na základe toho sa začalo súčasné prešetrovanie s tým, že z vymedzenia výrobku boli vyňaté keramické nože. Preto je [posudzovaný] výrobok dočasne vymedzený ako keramický stolový a kuchynský riad, okrem keramických nožov, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, ktorý sa v súčasnosti zaraďuje pod kódy KN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 a ex 6912 00 90.

(57) Na účely tohto konania a podľa jednotného postupu Únie sa na záver preto dospelo k záveru, že všetky druhy opísaného výrobku, s výnimkou keramických nožov, treba považovať za keramický stolový a kuchynský riad tvoriaci jeden výrobok.“

6. Odôvodnenia 35 až 37 sporného nariadenia stanovujú:

„(35) Všetky druhy keramického stolového a kuchynského riadu možno považovať za rôzne druhy toho istého výrobku. Žiadosť vznesená po dočasnom zverejnení a znova po konečnom zverejnení, aby sa prešetrovanie týkalo širokej škály podobných výrobkov a aby v dôsledku toho bolo potrebné vykonať samostatné analýzy postavenia, dumpingu, ujmy, príčin a záujmu Únie pre každý segment výrobkov, sa pokladá za neopodstatnenú. Jedna strana, ktorá tvrdila, že vymedzenie výrobku je príliš všeobecné, predložila porovnanie výrobkov s rôznou mierou výzdoby, ale jej tvrdenia, pokiaľ ide o konečné použitie (pre záhradu a deti v jednom prípade, na dekoráciu v druhom prípade) sú sporné, pretože neexistuje jednoznačné vymedzenie, a tieto vyhlásenia možno považovať skôr za potvrdenie bodu uvedeného v odôvodnení 55 dočasného nariadenia. Treba takisto poznamenať, že dovozca, ktorý uskutočňuje výrobu v ČĽR, uviedol, že vyše 99 % výrobkov keramického stolového a kuchynského riadu predávaných v Únii sú z väčšej časti alebo úplne biele. Niektoré strany spochybnili odôvodnenie 58 dočasného nariadenia na základe skutočnosti, že v rámci prešetrovania inštitúcie nevykonali nijaké testy, ktoré by preukázali, že určitý tovar nie je vhodný pre voľné obchodovanie v Únii. Na základe tejto skutočnosti sa však nespochybňuje záver uvedený v odôvodnení 63 dočasného nariadenia.

(36) Po zohľadnení uvedených skutočností je vymedzenie výrobku s konečnou platnosťou definované ako keramický stolový a kuchynský riad, okrem keramických nožov, keramických mlynčekov na ochucovacie prísady alebo korenie a ich keramických brúsnych častí, keramických škrabiek, keramických brúsičov na nože a kameňov na pizzu určených na pečenie pizze alebo chleba vyrobených z kordieritovej keramiky, s pôvodom v ČĽR, ktorý sa v súčasnosti zaraďuje pod kódy KN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 a ex 6912 00 90.

(37) Vzhľadom na to, že neboli predložené nijaké ďalšie pripomienky týkajúce sa [posudzovaného] výrobku a podobného výrobku, všetky ostatné závery uvedené v odôvodneniach 24 až 63 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.“

B – *Právo Svetovej obchodnej organizácie*

7. Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT)[9] (ďalej len „antidumpingová dohoda z roku 1994“) sa nachádza v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994)[10].

8. Článok 2 antidumpingovej dohody z roku 1994, nazvaný „Vymedzenie dumpingu“, stanovuje:

„2.1 Na účely tejto dohody sa môže výrobok považovať za dumpingový, t. j. uvádzaný na trh inej krajiny za nižšiu cenu, ako je jeho normálna hodnota, ak je vývozná cena vyvážaného výrobku z jednej krajiny do druhej menšia, než je pri bežnom obchode porovnateľná cena obdobného [podobného – *neoficiálny preklad*] výrobku určeného na spotrebu vo vyvážajúcej krajine.

…

2.6 V celej tejto dohode bude výraz ‚obdobný [podobný – *neoficiálny preklad*] výrobok‘ znamenať výrobok zhodný, t. j. rovnaký vo všetkých ohľadoch s posudzovaným výrobkom, alebo, ak taký výrobok nie je k dispozícii, iný výrobok, ktorý, hoci nie je rovnaký vo všetkých ohľadoch, má vlastnosti veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

III – **Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky**

9. Spoločnosť Portmeirion Group UK Limited (ďalej len „Portmeirion“), ktorá je odvolateľom vo veci samej, je usadená v Stoke-on-Trent (Spojené kráľovstvo). Vyrába keramický stolový riad vysokej kvality, pričom na tomto trhu je vedúcim výrobcom a dopĺňa výrobu prebiehajúcu v Spojenom kráľovstve dovozmi, z ktorých približne 14 % pochádza z Čínskej ľudovej republiky.

10. Dňa 16. februára 2012 začala Európska komisia antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu keramického stolového a kuchynského riadu pochádzajúceho z Číny do Európskej únie.

11. Dňa 14. novembra 2012 Komisia prijala dočasné nariadenie zriaďujúce dočasné antidumpingové clo so sadzbou vo výške od 17,6 % do 58,8 %.

9 — Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189.

10 — Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80.

12. Dňa 18. decembra 2012 spoločnosť Portmeirion predložila prvé pripomienky spochybňujúce definíciu, ktorá bola v rámci prešetrovania prijatá pre posudzovaný výrobok, pričom sa odvolávala aj na iné faktory, ktoré podľa nej bránia uloženiu antidumpingového cla. Potom ako Komisia odovzdala informačný dokument z 25. februára 2013, vykonala 5. marca 2013 vypočutie spoločnosti Portmeirion, na ktorom spoločnosť Portmeirion vysvetlila svoje stanovisko okrem iného k definícii „posudzovaného výrobku“ prijatej v rámci prešetrovania.

13. Dňa 13. mája 2013 na návrh Komisie Rada prijala sporné nariadenie ukladajúce na predmetné dovozy konečné antidumpingové clo v sadzbe od 13,1 % do 36,1 % s účinnosťou od 16. mája 2013.

14. Dňa 2. augusta 2013 požiadala spoločnosť Portmeirion na základe článku 236 colného kódexu o vrátenie antidumpingového cla zaplateného Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, pričom tvrdila, že toto clo bolo vybraté nezákonne, pretože sporné nariadenie je protiprávne z hľadiska práva Únie.

15. Dňa 16. decembra 2013 Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs zamietli žiadosť spoločnosti Portmeirion.

16. Dňa 14. januára 2014 spoločnosť Portmeirion podala odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na First-tier Tribunal (Tax chamber) s cieľom spochybniť platnosť sporného nariadenia.

17. Keďže vnútroštátny súd dospel k záveru, že dôvody uvádzané spoločnosťou Portmeirion môžu spochybniť platnosť sporného nariadenia, prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Je sporné nariadenie nezlučiteľné s právom Únie v rozsahu, v akom

i) je založené na zjavne nesprávnom posúdení týkajúcom sa definície posudzovaného výrobku, čo spôsobuje neplatnosť záverov antidumpingového prešetrovania, a

ii) neobsahuje primerané odôvodnenie v zmysle článku 296 ZFEÚ?“

IV – **Konanie pred Súdnym dvorom**

18. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný na Súdny dvor 12. mája 2014. Talianska vláda, Rada, ako aj Komisia predložili písomné pripomienky.

19. Pojednávanie, na ktorom spoločnosť Portmeirion, Rada a Komisia predniesli svoje ústne pripomienky, sa uskutočnilo 15. júla 2015.

V – **Posúdenie**

A – *O prípustnosti*

20. Podľa talianskej vlády je návrh na začatie prejudiciálneho konania neprípustný, keďže spoločnosť Portmeirion mala právo napadnúť sporné nariadenie na Všeobecnom súde Európskej únie podľa článku 263 ZFEÚ.

21. V tejto súvislosti podľa judikatúry Súdneho dvora „všeobecná zásada, ktorá zaručuje, že každá osoba má alebo mala možnosť napadnúť akt [Únie] tvoriaci základ pre rozhodnutie namierené voči nej, však nijako nebráni tomu, aby nariadenie nadobudlo konečnú platnosť pre jednotlivca, voči ktorému sa musí považovať za individuálne rozhodnutie, ktorého zrušenie mohol bez akýchkoľvek

pochybností požadovať na základe článku [263 ZFEÚ], čo tomuto jednotlivcovi zabraňuje odvolávať sa pred vnútroštátnym súdom na protiprávnosť tohto nariadenia. Tento záver možno aplikovať na nariadenia zavádzajúce antidumpingové clo z dôvodu ich dvojakej povahy, a to povahy normatívneho aktu a aktu spôsobilého dotýkať sa priamo a osobne určitých hospodárskych subjektov“ [11].

22. Podľa Súdneho dvora „nariadenia zavádzajúce antidumpingové clo, aj keď sú na základe svojej povahy a rozsahu normatívne, môžu sa priamo a osobne dotýkať tých výrobcov a vývozcov dotknutého tovaru, ktorým sú pripisované dumpingové praktiky, pretože použili údaje pochádzajúce z ich obchodnej činnosti“ [12].

23. O taký prípad ide vo všeobecnosti v prípade týchto subjektov:

— vyrábajúce a vyvážajúce podniky, ktoré môžu preukázať, že boli uvedené v aktoch Komisie a Rady alebo dotknuté pôvodnými šetreniami [13],

— dovozcovia posudzovaného výrobku, ktorých predajné ceny boli zohľadnené pri stanovení vývozných cien, a teda ktorí sú dotknutí zisteniami týkajúcimi sa existencie dumpingovej praxe [14], a

— dovozcovia pridružení k vývozcom z tretích krajín, na ktorých výrobky sú uložené antidumpingové clá, najmä v prípade, keď bola vývozná cena vypočítaná na základe predajnej ceny na trhu Únie zavedenej týmito dovozcami, a v prípade, keď bolo na základe tejto predajnej ceny vypočítané samotné antidumpingové clo [15].

24. Okrem toho uznanie nároku niektorých kategórií hospodárskych subjektov ako subjektov, ktoré môžu podať žalobu o neplatnosť antidumpingového nariadenia, nemôže zabrániť tomu, aby mohli byť takýmto nariadením osobne dotknuté aj iné subjekty z dôvodu určitých vlastností, ktorými sa vyznačujú a ktoré ich odlišujú od iných subjektov. [16]

25. Pokiaľ ide o spor vo veci samej, talianska vláda nepreukázala, že spoločnosť Portmeirion by sa mala považovať za spoločnosť patriacu do jednej z kategórií hospodárskych subjektov identifikovaných vyššie.

26. Ako totiž potvrdila Komisia na pojednávaní, ide o dovozcu posudzovaného výrobku, ktorého predajné ceny neboli zohľadnené na účely výpočtu vývozných cien alebo v rámci výpočtu antidumpingového cla. Nejde ani o prípad spoločnosti pridruženej k vývozcom. Navyše sa nezdá, že by táto spoločnosť mala určité vlastnosti, ktorými by sa vyznačovala a ktoré by ju odlišovali od iných subjektov.

27. Z vyššie uvedeného vyplýva, že spoločnosť Portmeirion mohla vzniesť námietku nezákonnosti sporného nariadenia pred vnútroštátnym súdom, ktorý nebol teda viazaný konečnou povahou antidumpingového cla zavedeného týmto nariadením a mohol položiť tieto otázky.

28. V dôsledku toho prináleží Súdnemu dvoru, aby na ne odpovedal.

11 — Rozsudok TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 18). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 37 a citovanú judikatúru).

12 — Rozsudok TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 19).

13 — Pozri rozsudky Allied Corporation a i./Komisia (239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, body 11 a 12); Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 21); Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 30), ako aj TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 19).

14 — Pozri rozsudky Nashua Corporation a i./Komisia a Rada (C-133/87 a C-150/87, EU:C:1990:115, bod 15); Gestetner Holdings/Rada a Komisia (C-156/87, EU:C:1990:116, bod 18); Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 31), ako aj TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 20).

15 — Pozri rozsudky Neotype Techmashexport/Komisia a Rada (C-305/86 a C-160/87, EU:C:1990:295, body 19 a 20); Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 32), ako aj TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 21).

16 — Pozri rozsudky Extramet Industrie/Rada (C-358/89, EU:C:1991:214, bod 16); Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 33), ako aj TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 22).

B – *O veci samej*

1. O prvej prejudiciálnej otázke

29. Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou pýta na platnosť sporného nariadenia v rozsahu, v akom je založené na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o definíciu posudzovaného výrobku, čo by spôsobilo neplatnosť záverov antidumpingového prešetrovania.

a) Argumentácia účastníkov konania

30. Spoločnosť Portmeirion a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs nepredložili písomné pripomienky. Vnútroštátny súd však v návrhu na začatie prejudiciálneho konania veľmi jasne a podrobne uvádza argumenty spoločnosti Portmeirion, pričom Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs uviedli, že nepatrí do ich právomoci, aby komentovali nariadenie, ktoré je pre ne záväzné, alebo rozhodovali o jeho platnosti.

31. Spoločnosť Portmeirion tvrdí, že sporné nariadenie bolo prijaté na základe zjavne nesprávneho posúdenia pri definovaní posudzovaného výrobku, ktoré skreslilo priebeh celého antidumpingového prešetrovania vedúceho k prijatiu sporného nariadenia. Neexistuje taký základ v právnej úprave Únie, ktorý by umožnil dospieť k záveru, že by sa rôzne výrobky skúmané v rámci prešetrovania mohli považovať za „jeden výrobok", čo by odôvodnilo jednotné prešetrovanie.

32. Podľa spoločnosti Portmeirion sa prešetrovanie a uvalenie cla sporným nariadením týkalo keramických výrobkov, ktoré sú veľmi rôzne, ako napríklad valček na cesto, tanier, šálka na čaj, soľnička, jedálenská misa, čajník alebo misa na zapekanie, a ktoré na rozdiel od toho, čo tvrdia inštitúcie Európskej únie, nemajú tie isté základné fyzikálne a technické vlastnosti (či už ide napríklad o veľkosť, hmotnosť, formu, odolnosť voči teplu a pod.).

33. V tejto súvislosti spoločnosť Portmeirion vychádza z troch konštatovaní.

34. V prvom rade jediný spoločný prvok medzi výrobkami podliehajúcimi antidumpingovému clu je ten, že sú (čiastočne) vyrobené z keramiky. Tento prvok sám osebe nemôže byť dostatočný na záver, že všetky výrobky skúmané v rámci prešetrovania predstavujú rôzne typy toho istého výrobku. Keby to bolo inak, rám okna a auto by predstavovali jeden výrobok len preto, že obsahujú (vo väčšine prípadov) hliník.

35. V druhom rade úvaha, podľa ktorej sú všetky výrobky v podstate určené na to, aby boli v styku s jedlom, a určené na využitie ako nádoby pre potraviny, je zjavne nesprávna, pretože výrobky, ktoré nie sú určené na to, aby boli v zásade v styku s jedlom (ako napríklad pivové poháre), a nie sú určené na využitie ako nádoby pre potraviny (ako napríklad valček na cesto), boli takisto predmetom prešetrovania.

36. V treťom rade to isté platí vo vzťahu k tvrdeniu, podľa ktorého výrobky podliehajúce antidumpingovému clu „si priamo konkurujú a sú v značnej miere zameniteľné". Ako totiž napríklad podávať čaj valčekom na cesto alebo servírovať jedlo v soľničke, alebo použiť čajník na podávanie špagiet?

37. Spoločnosť Portmeirion spochybňuje takisto koherenciu posúdenia vykonaného Radou vzhľadom na to, že:

— niektoré výrobky z keramiky boli vylúčené z oblasti prešetrovania a sporného nariadenia na základe odlišnosti formy, pevnosti a dizajnu,

— valček na cesto a tanier predstavovali ten istý výrobok len preto, že sú vyrobené z keramiky, kým dva taniere, ktoré sú rovnaké a priamo zameniteľné, predstavujú odlišné výrobky len preto, že sú vyrobené z odlišného materiálu (napríklad zo skla alebo z keramiky),

— prešetrovanie sa týkalo výrobkov, ktoré nemajú tie isté fyzikálne, technické alebo chemické vlastnosti a neboli využívané na ten istý účel, nech už išlo o akýkoľvek účel (napríklad čajníky a valčeky na cesto).

38. Talianska vláda, Rada a Komisia sa domnievajú, že v prípade definície „posudzovaného výrobku“ nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

39. Po prvé pripomínajú, že inštitúcie majú širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní posudzovaného výrobku v antidumpingových prešetrovaniach. V tejto súvislosti môžu inštitúcie zohľadniť viaceré aspekty, akými sú fyzikálne, technické a chemické vlastnosti výrobkov, ich použitie, vzájomná zameniteľnosť, vnímanie spotrebiteľom, spôsob predaja, výroby, náklady na výrobu, kvalita a iné.

40. Z toho vyplýva, že rôzne výrobky môžu patriť do definície „posudzovaného výrobku“ a byť predmetom toho istého prešetrovania, ak majú tie isté podstatné vlastnosti. V predmetnom prípade majú všetky výrobky tie isté podstatné fyzikálne a technické vlastnosti: sú z keramiky a sú koncipované tak, aby mohli byť v styku s jedlom alebo jedlo uchovávať.

41. Spoločnosť Portmeirion, Rada a Komisia zastávajú odlišné názory na to, aké dôsledky možno vyvodiť zo správ osobitnej poroty WTO, pokiaľ ide o pojem „posudzovaný výrobok“.

b) Posúdenie

i) Úvodné pripomienky

42. Prvá otázka sa týka výkladu pojmu „posudzovaný výrobok“, teda posudzovaného výrobku, ktorý „sa považuje za dumpingový“ [17] a ktorý bol predmetom vyšetrovania zo strany inštitúcií Únie.

43. V tejto súvislosti treba hneď na úvod poznamenať, že na rozdiel od Všeobecného súdu Súdny dvor nikdy nemusel poskytnúť výklad tohto pojmu.

44. Keďže uvedený pojem pochádza z práva WTO, teda z článku 2 antidumpingovej dohody z roku 1994, ktorý bol prebratý do práva Únie článkom 1 základného nariadenia, treba zohľadniť judikatúru orgánu na urovnávanie sporov WTO, v rámci ktorého prebieha konanie na prvom stupni pred osobitnou porotou WTO, a to o to viac, že vnútroštátny súd a účastníci konania citujú správy tejto poroty.

ii) Judikatúra Všeobecného súdu

45. Všeobecný súd rozhodol, že „základné nariadenie nespresňuje, ako má byť definovaný výrobok alebo škála výrobkov, ktoré môžu byť predmetom dumpingového prešetrovania, ani nevyžaduje vykonať presnú taxonómiu výrobku“ [18].

17 — Pozri článok 1 ods. 2 základného nariadenia.

18 — Rozsudok Shanghai Bicycle/Rada (T-170/94, EU:T:1997:134, bod 61). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Photo USA Electronic Graphic/Rada (T-394/13, EU:T:2014:964, bod 28).

46. Podľa ustálenej judikatúry je „účelom vymedzenia [posudzovaného] výrobku v rámci antidumpingového prešetrovania… pomôcť pri zostavení zoznamu výrobkov, na ktoré sa prípadne uloží antidumpingové clo. Na účely tohto procesu môžu inštitúcie Únie zohľadniť viaceré aspekty, akými sú fyzikálne, technické a chemické vlastnosti výrobkov, ich použitie, vzájomná zameniteľnosť, vnímanie spotrebiteľa, spôsob predaja, výrobný proces, výrobné náklady a kvalita“ [19].

47. Podľa Všeobecného súdu „z toho nevyhnutne vyplýva, že výrobky, ktoré nie sú rovnaké, možno zoskupiť do tej istej definície [posudzovaného] výrobku a môžu byť spolu predmetom antidumpingového prešetrovania. Na tomto základe treba teda hneď na úvod zamietnuť tvrdenie žalobkýň založené na tom, že [posudzovaný] výrobok sa môže týkať len rovnakého výrobku alebo výrobkov“ [20].

48. Z ustálenej judikatúry takisto vyplýva, že hoci „v oblasti opatrení obchodnej obrany majú inštitúcie [Únie] širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu komplexnosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia skúmať“ [21], prináleží Všeobecnému súdu „preveriť, či žalobkyne môžu preukázať, že sa inštitúcie dopustili nesprávneho posúdenia vzhľadom na faktory, ktoré považovali za relevantné, alebo že uplatnenie iných, relevantnejších faktorov by viedlo k vylúčeniu tohto výrobku z definície [posudzovaného] výrobku“ [22].

49. Ďalej, konkrétne, pokiaľ ide o pojem „posudzovaný výrobok“, Všeobecný súd nikdy neuznal [23] argumenty, ktoré mali preukázať, že „posudzovaný výrobok“, ktorý bol predmetom vyšetrovania, by mal zahŕňať len „podobné výrobky“ v zmysle článku 1 ods. 4 základného nariadenia, teda „výrob[ky], ktor[é] [sú] [rovnaké], to znamená podobn[é] vo všetkých znakoch s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie [sú] tak[é]to výrob[ky] k dispozícii, in[ým] výrobk[om], ktor[é] hoci nie [sú] podobn[é] v každom ohľade, m[ajú] vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku“.

50. Treba takisto poznamenať, že Všeobecný súd v bodoch 36 až 51 rozsudku Photo USA Electronic Graphic/Rada (T-394/13, EU:T:2014:964) zamietol tvrdenia jedného z vývozcov, ktorého sa týkalo sporné nariadenie, podľa ktorých „sa jednak inštitúcie dopustili zjavne nesprávneho posúdenia faktorov zohľadnených na účely rozhodnutia o tomto zahrnutí [do definície posudzovaného výrobku], v predmetnom prípade výzoru, konečného použitia a existencie výrobcov keramických šálok potiahnutých plastom v Únii [, a] jednak zohľadnenie iných faktorov, v predmetnom prípade fyzikálnych, technických a chemických vlastností, spôsobu predaja, vnímania zo strany spotrebiteľa a vzájomnej zameniteľnosti, odôvodňovalo vylúčenie uvedených šálok z dotknutých výrobkov“ (pozri tiež bod 27). Toto zamietnutie však bolo napadnuté odvolaním zo strany dotknutého vývozcu, pričom o tomto odvolaní sa koná vo veci Photo USA Electronic Graphic/Rada (C-31/15 P).

19 — Rozsudok Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532, bod 59). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06, EU:T:2010:67, bod 131); Whirlpool Europe/Rada (T-314/06, EU:T:2010:390, bod 138); EWRIA a i./Komisia (T-369/08, EU:T:2010:549, bod 82), ako aj Photo USA Electronic Graphic/Rada (T-394/13, EU:T:2014:964, bod 29).

20 — Rozsudok Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532, bod 60). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Photo USA Electronic Graphic/Rada (T-394/13, EU:T:2014:964, bod 30).

21 — Rozsudok Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532, bod 62).

22 — Tamže (bod 61). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06, EU:T:2010:67, bod 132), ako aj EWRIA a i./Komisia (T-369/08, EU:T:2010:549, bod 83).

23 — Pozri rozsudok Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06, EU:T:2010:67, bod 133). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532, body 66 a 67).

iii) Judikatúra orgánu na urovnávanie sporov WTO

51. Podľa judikatúry Súdneho dvora „berúc do úvahy ich povahu a ich štruktúru, dohoda WTO a dohody a memorandá uvedené v jej prílohách, nepatria v zásade medzi normy, vo vzťahu ku ktorým Súdny dvor kontroluje zákonnosť aktov inštitúcií [Únie] podľa článku [263] prvého odseku [ZFEÚ]“ [24].

52. Ako však Súdny dvor rozhodol v bode 40 svojho rozsudku Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), „v dvoch výnimočných situáciách, ktoré vyplývajú z úmyslu normotvorcu Únie obmedziť si svoj vlastný manévrovací priestor pri uplatňovaní pravidiel WTO…, súdu Únie prináleží v prípade potreby preskúmať zákonnosť aktu Únie a aktov prijatých na jeho uplatnenie s ohľadom na dohody WTO“.

53. Podľa Súdneho dvora „v prvom rade ide o prípad, keď Únia zamýšľala splniť konkrétny záväzok, ktorý prevzala v rámci týchto dohôd, a po druhé v prípade, keď predmetný akt práva Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia týchto dohôd“ [25].

54. V predmetnom prípade sa diskusia medzi spoločnosťou Portmeirion a inštitúciami sústredila na pojem „posudzovaný výrobok“, ktorý by umožnil určiť „dumpingový výrobok“ uvedený v článku 1 ods. 1 základného nariadenia.

55. Toto nariadenie preberá znenie antidumpingovej dohody z roku 1994 do práva Únie. Ako totiž uvádza odôvodnenie 3 tohto nariadenia, „[táto dohoda] obsahuje podrobné pravidlá, ktoré sa týkajú najmä výpočtu dumpingu, postupov na začatie a uskutočňovanie zisťovania vrátane stanovenia skutočností a zaobchádzania s nimi, uloženia dočasných opatrení, uloženia a vyberania antidumpingových ciel, trvania a preskúmania antidumpingových opatrení a zverejnenia informácií, ktoré sa týkajú antidumpingových zisťovaní. S cieľom zabezpečiť náležité a transparentné uplatňovanie týchto pravidiel, terminológia tejto dohody by mala byť zavedená do právnych predpisov [Únie] v miere, v akej je to možné“.

56. Podľa odôvodnenia 4 toho istého nariadenia „pri uplatňovaní pravidiel je nevyhnutné, s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi právami a povinnosťami, ktoré vyplývajú z GATT, aby [Únia] zohľadnil[a], ako sú tieto interpretované hlavnými obchodnými partnermi [Únie]“.

57. Ako už Súdny dvor rozhodol vo vzťahu k predchádzajúcej verzii základného nariadenia, teda k nariadeniu Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [26], zmenenému a doplnenému nariadením Rady (ES) č. 2331/96 z 2. decembra 1996 [27], „je preto nesporné, že [Únia] prijala základné nariadenie nato, aby splnila svoje medzinárodné záväzky vyplývajúce z antidumpingovej [dohody] z roku 1994“ [28], a že článkom 1 tohto nariadenia mala v úmysle vykonať konkrétne povinnosti, ktoré sú uvedené v článku 2 tejto dohody.

58. V tomto rozsahu, ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 52 týchto návrhov, prináleží Súdnemu dvoru preskúmať zákonnosť sporného nariadenia vzhľadom na tento článok 2 uvedenej dohody.

24 — Rozsudok Petrotub a Republica/Rada (C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 53). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Portugalsko/Rada (C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47); Van Parys (C-377/02, EU:C:2005:121, bod 39); LVP (C-306/13, EU:C:2014:2465, bod 44), a Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 38), ako aj uznesenie OGT Fruchthandelsgesellschaft (C-307/99, EU:C:2001:228, bod 24).

25 — Rozsudok Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 41). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Fediol/Komisia (70/87, EU:C:1989:254, bod 19); Nakajima/Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31); Portugalsko/Rada (C-149/96, EU:C:1999:574, bod 49), ako aj Petrotub a Republica/Rada (C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 54).

26 — Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45.

27 — Ú. v. ES L 317, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 76.

28 — Rozsudok Petrotub a Republica/Rada (C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 56).

59. V tejto súvislosti treba poznamenať, že na rozdiel od Súdneho dvora, osobitná porota WTO mala často príležitosť zaoberať sa analogickými tvrdeniami ako sú tvrdenia uvádzané spoločnosťou Portmeirion v tejto veci, ktorými sa sleduje preukázanie toho, že posudzovaný výrobok sa má skladať z „[podobných] výrobkov“ na základe článkov 2.1 a 2.6 antidumpingovej dohody z roku 1994. [29]

60. Kanada, Nórske kráľovstvo a Čínska ľudová republika totiž tvrdili pred osobitnou porotou, že „posudzovaný výrobok“, ktorý je predmetom antidumpingového prešetrovania, sa nemôže skladať zo širokej škály výrobkov, ktoré netvoria jeden a ten istý homogénny výrobok, ale musí sa skladať z výrobkov, ktoré sa navzájom podobajú. [30]

61. Osobitná porota WTO nikdy neuznala toto tvrdenie. Založila svoje posúdenie na konštatovaní, že antidumpingová dohoda z roku 1994 neobsahovala žiadnu definíciu „posudzovaného výrobku“ [31] a že v znení článkov 2.1 a 2.6 tejto dohody nie je možné nájsť podmienku, že „posudzovaný výrobok“ by sa mal skladať z „podobných výrobkov“ [32].

62. Podľa osobitnej poroty WTO totiž „hoci je možné diskutovať o otázke, či by takýto prístup [teda prístup navrhovaný Kanadou, Nórskym kráľovstvom a Čínskou ľudovou republikou] mohol byť vhodný zo všeobecného politického hľadiska, prináleží členom, aby rozhodli v rámci rokovaní, či treba takýto prístup vyžadovať. Úlohou osobitnej poroty nie je vytvárať povinnosti, ktoré nie sú jasne uvedené v samotnej *antidumpingovej dohode*“ [33].

63. Na základe tohto konštatovania osobitná porota WTO dospela k záveru, že „hoci článok 2.1 stanovuje, že určenie existencie dumpingu sa musí vykonať pre jeden a ten istý posudzovaný výrobok, nie je v tomto článku uvedené nič, čo by umožňovalo určiť parametre tohto výrobku, ani istotne požiadavka týkajúca sa internej homogenity tohto výrobku“ [34].

29 — Pozri spory DS264 „Spojené štáty americké – Konečné určenie existencie dumpingu v prípade niektorých druhov ihličnatého úžitkového dreva pochádzajúceho z Kanady“, DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“, ako aj DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“. Správy osobitnej poroty WTO v týchto sporoch sú dostupné na internetovej stránke WTO https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/dispu_status_f.htm.

30 — Pozri správu osobitnej poroty WTO z 13. apríla 2004 v spore DS264 „Spojené štáty americké – Konečné určenie existencie dumpingu v prípade niektorých druhov ihličnatého úžitkového dreva pochádzajúceho z Kanady“ (bod 7.155). Táto správa bola len čiastočne vyvrátená odvolacím orgánom WTO a v každom prípade nie v súvislosti s týmto aspektom (pozri body 99 a 183 správy odvolacieho orgánu z 11. augusta 2004 dostupnej na internetovej stránke WTO: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds264_f.htm). Pozri tiež v tomto zmysle správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“, bod 7.44, ako aj správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (body 7.246 a 7.247). Táto správa bola len čiastočne vyvrátená odvolacím orgánom WTO a v každom prípade nie v súvislosti s týmto aspektom (pozri bod 624 správy odvolacieho orgánu z 15. júla 2011 dostupnej na internetovej stránke WTO: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds397_f.htm).

31 — Pozri správu osobitnej poroty WTO z 13. apríla 2004 v spore DS264 „Spojené štáty americké – Konečné určenie existencie dumpingu v prípade niektorých druhov ihličnatého úžitkového dreva pochádzajúceho z Kanady“ (bod 7.156); správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“ (bod 7.43), ako aj správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.271).

32 — Pozri správu osobitnej poroty WTO z 13. apríla 2004 v spore DS264 „Spojené štáty americké – Konečné určenie existencie dumpingu v prípade niektorých druhov ihličnatého úžitkového dreva pochádzajúceho z Kanady“, bod 7.157; správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“, bod 7.48; správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.271).

33 — Pozri správu osobitnej poroty WTO z 13. apríla 2004 v spore DS264 „Spojené štáty americké – Konečné určenie existencie dumpingu v prípade niektorých druhov ihličnatého úžitkového dreva pochádzajúceho z Kanady“ (bod 7.157).

34 — Pozri správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“ (bod 7.49).

64. Podľa tej istej poroty, „aj keby platilo, že článok 2.6 stanovuje posúdenie podobnosti, pokiaľ ide o posudzovaný výrobok ‚ako celok' na účely určenia podobného výrobku,… neznamená to, že posúdenie ‚podobnosti' medzi kategóriami výrobkov zahŕňajúcimi posudzovaný výrobok je nevyhnutné na definovanie rozsahu posudzovaného výrobku. Samotné tvrdenie, že posudzovaný výrobok sa musí posúdiť ‚ako celok', keď sa skúma, či ide o podobný výrobok, neumožňuje dospieť k záveru, že posudzovaný výrobok musí byť sám interne homogénnym výrobkom“ [35].

65. Osobitná porota WTO navyše zamietla tvrdenie Nórskeho kráľovstva, podľa ktorého „neexistencia hraníc, pokiaľ ide o rozsah posudzovaného výrobku, by mohla viesť k nesprávnym záverom o existencii dumpingu zo strany orgánov, ktoré vykonávajú prešetrovanie“ [36].

66. V tomto kontexte Nórske kráľovstvo tvrdilo, že „keď sa výrobky, ktoré nie sú ‚podobné', považujú za posudzovaný výrobok v jednom a tom istom prešetrovaní, určenie existencie dumpingu neumožňuje zistiť, či len časť, alebo všetky tieto výrobky sú predmetom dumpingu. Ako príklad uviedla prešetrovanie, v rámci ktorého sa autá a bicykle považujú za výrobok, ktorý je predmetom prešetrovania“ [37].

67. Keďže toto tvrdenie nepresvedčilo osobitnú porotu WTO, táto porota rozhodla, že „akékoľvek zoskupenie výrobkov do jedného a toho istého posudzovaného výrobku má dôsledky počas celej dĺžky trvania prešetrovania; čím je toto zoskupenie širšie, tým závažnejšie môžu byť tieto dôsledky, čo skomplikuje úlohu orgánu vykonávajúceho prešetrovanie, ktorou je zhromaždiť a posúdiť relevantné informácie a určiť v súlade s antidumpingovou dohodou [z roku 1994], či v danom prípade existuje dumping. V súvislosti s vyššie uvedeným teda [táto porota] dospela k záveru, že riziko nesprávneho určenia existencie dumpingu, založeného na posudzovanom výrobku, ktorého rozsah je príliš veľký, je nízke. Toto riziko nie je iste dostatočné na presvedčenie [tejto poroty], aby poskytla taký výklad antidumpingovej dohody [z roku 1994], ktorý by zahŕňal povinnosti, ktoré [táto porota nemôže] vyvodiť zo žiadneho základu v znení dohody“ [38].

iv) Uplatnenie na túto vec

68. Podľa mňa skutočnosť, že popri sebe existuje judikatúra Všeobecného súdu a právo WTO, pokiaľ ide o pojem „posudzovaný výrobok“, preukazuje existenciu značného rozdielu spočívajúceho v tom, že na rozdiel od Všeobecného súdu osobitná porota WTO nevykonáva žiadne preskúmanie definície „posudzovaného výrobku“, ktorú používa orgán poverený antidumpingovým prešetrovaním. Tento rozdiel je však len principiálny, keďže preskúmanie, ktoré si vyhradil Všeobecný súd, ešte nikdy neviedlo v konkrétnom prípade k tomu, že by inštitúcie Únie spochybnili definíciu „posudzovaného výrobku“.

69. Ako som totiž už uviedol v bode 48 týchto návrhov, Všeobecný súd priznal Komisii širokú mieru voľnej úvahy a uviedol, že mu prináleží „preveriť, či žalobkyne môžu preukázať, že inštitúcie sa dopustili nesprávneho posúdenia vzhľadom na faktory, ktoré považovali za relevantné, alebo že uplatnenie iných, relevantnejších faktorov by viedlo k vylúčeniu tohto výrobku z definície [posudzovaného] výrobku“ [39].

35 — Tamže (bod 7.53).

36 — Tamže (bod 7.58).

37 — Tamže.

38 — Tamže (bod 7.58). Pozri tiež v tomto zmysle správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.271).

39 — Rozsudok Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532, bod 61). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06, EU:T:2010:67, bod 132), ako aj EWRIA a i./Komisia (T-369/08, EU:T:2010:549, bod 83).

70. Ide však o preskúmanie, ktoré osobitná porota WTO nikdy nechcela vykonať. Na rozdiel od Všeobecného súdu sa táto porota domnieva, že orgány poverené antidumpingovým prešetrovaním majú úplnú voľnosť, pokiaľ ide o definíciu „posudzovaného výrobku“, a to aj v hypotetických prípadoch považovaných za „extrémne“ [40], keď tieto orgány zoskupili do definície „posudzovaného výrobku“ autá a bicykle [41] alebo jablká a rajčiny [42].

71. Osobitná porota WTO sa domnieva, že riziko nesprávneho určenia existencie dumpingu z dôvodu neexistencie hraníc toho, čo patrí do rozsahu „posudzovaného výrobku“, je „nízke“ [43], pretože „zmiešanie“ úplne heterogénnych výrobkov do definície „posudzovaného výrobku“ by nadmerne sťažilo prácu orgánu povereného prešetrovaním. Osobitná porota teda dbá na to, aby k tomu nedochádzalo.

72. Totiž „akékoľvek zoskupenie výrobkov do jedného a toho istého posudzovaného výrobku má dôsledky počas celej dĺžky trvania prešetrovania; čím je toto zoskupenie širšie, tým závažnejšie môžu byť tieto dôsledky, čo skomplikuje úlohu orgánu vykonávajúceho prešetrovanie, ktorou je zhromaždiť a posúdiť relevantné informácie a určiť v súlade s antidumpingovou dohodou [z roku 1994], či v danom prípade existuje dumping“ [44]. Napríklad „by z toho zjavne vznikli ťažkosti v okamihu, keby bolo treba určiť škodu vzniknutú určitému národnému výrobnému odvetviu, ktoré vyrába podobné výrobky“ [45].

73. Podľa mňa, keď ako v predmetnom prípade Únia prijatím takých ustanovení, ako je článok 1 základného nariadenia, chcela vykonať konkrétnu povinnosť, ku ktorej sa zaviazala v rámci WTO, akou je článok 2 antidumpingovej dohody z roku 1994, Súdny dvor musí v rámci skúmania zákonnosti aktu Únie priznať tomuto zneniu význam, aký má v práve WTO. To isté platí, keď ako v predmetnom prípade akt Únie, teda článok 1 základného nariadenia, používa to isté znenie ako dohody a memorandá uvedené v prílohách dohody WTO, medzi ktoré patrí aj antidumpingová dohoda z roku 1994.

74. Nemalo by totiž žiadny zmysel ukladať inštitúciám väčšie bremeno, ako je to, ktoré bolo uložené príslušným orgánom v rámci dohody WTO, najmä keď znenie predmetného ustanovenia, teda článok 1 základného nariadenia, neobsahuje žiadnu informáciu o tom, že normotvorca Únie by sa chcel odchýliť od znenia tejto dohody.

75. Ako uviedla Rada na pojednávaní, neexistujú žiadne obmedzenia, pokiaľ ide o definíciu „posudzovaného výrobku“ v práve WTO a v dôsledku toho v práve Únie.

76. Preto prináleží orgánu poverenému prešetrovaním, aby definoval „posudzovaný výrobok“ bez toho, aby súdy Únie mohli skúmať, či inštitúcie vykonali nesprávne posúdenie vzhľadom na faktory, ktoré považovali za relevantné na zahrnutie určitých výrobkov do „posudzovaného výrobku“, alebo či uplatnenie iných, relevantnejších faktorov by viedlo k vylúčeniu určitých výrobkov z definície „posudzovaného výrobku“.

40 — Pozri správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“ (bod 7.58).

41 — Tamže.

42 — Pozri správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.269).

43 — Pozri správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“ (bod 7.58), ako aj správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.270).

44 — Pozri správu osobitnej poroty WTO zo 16. novembra 2007 v spore DS337 „Európske spoločenstvá – Antidumpingové opatrenie týkajúce sa chovaných lososov pochádzajúcich z Nórska“ (bod 7.58). Pozri tiež v tomto zmysle správu osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“ (bod 7.270).

45 — Správa osobitnej poroty WTO z 3. decembra 2010 v spore DS397 „Európske spoločenstvá – Konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele pochádzajúcich z Číny“, bod 7.270.

77. Keďže, pokiaľ ide o definíciu „posudzovaného výrobku“ uvedenú v odôvodnení 36 sporného nariadenia [46], spoločnosť Portmeirion len opakuje ten istý typ tvrdení, ako boli tvrdenia uvádzané Kanadou, Nórskym kráľovstvom a Čínskou ľudovou republikou v rámci vyššie uvedených sporov, ktoré boli zamietnuté osobitnou porotou, treba ich v celom rozsahu zamietnuť.

78. V dôsledku toho navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prvú otázku tak, že definícia „posudzovaného výrobku“ použitá v odôvodnení 36 sporného nariadenia nenarúša žiadnym spôsobom platnosť tohto nariadenia.

2. O druhej prejudiciálnej otázke

79. Vnútroštátny súd sa svojou druhou prejudiciálnou otázkou pýta, či sporné nariadenie je neplatné preto, lebo neobsahuje primerané odôvodnenie, tak ako to vyžaduje článok 296 ZFEÚ.

a) Argumentácia účastníkov konania

80. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že podľa spoločnosti Portmeirion inštitúcie neidentifikovali ani nedefinovali dostatočne presne faktory, ktoré považovali za relevantné na účely definície „posudzovaného výrobku“. Z toho vyplýva porušenie článku 296 ZFEÚ.

81. Informácie uvedené v spornom nariadení údajne neboli ani jasné, ani jednoznačné, keďže neumožňovali systematicky preskúmať, či určitý výrobok mal byť, alebo mohol byť zahrnutý do predmetnej definície vzhľadom na kritériá, ktoré inštitúcie považovali za relevantné.

82. Keďže tento postup neumožňuje dotknutým osobám spochybniť posúdenie vykonané inštitúciami, pokiaľ ide o faktory, ktoré inštitúcie považovali za relevantné, ani si nárokovať, že mohli byť zohľadnené iné relevantné faktory, vyplýva z toho porušenie povinnosti odôvodnenia, tak ako ju upravuje článok 296 ZFEÚ.

83. Rada a Komisia naopak tvrdia, že sporné nariadenie dodržalo požiadavky článku 296 ZFEÚ, keďže umožnilo dotknutým osobám oboznámiť sa s odôvodnením prijatého opatrenia a obhajovať svoje práva a súdu umožňuje vykonať jeho preskúmanie. Dôvody, z ktorých vychádza definícia posudzovaného výrobku, boli totiž poskytnuté tak v dočasnom nariadení, ako aj v spornom nariadení. Najmä odôvodnenia 24, 25, 54 a 55 dočasného nariadenia, ako aj odôvodnenie 35 sporného nariadenia jasne opisujú relevantné faktory.

84. Podľa talianskej vlády niet nijakej pochybnosti o tom, že sporné nariadenie je odôvodnené. Inštitúcie tam uviedli, že rôzne predmety musia byť zoskupené do jedného výrobku, ako je „keramický stolový a kuchynský riad“, pretože tieto predmety majú podobnosti technickej povahy, sú žiadané spotrebiteľmi a sú distribuované predajcami ako celok a ich spoločnou vlastnosťou je, že sú určené v podstate na to, aby boli v styku s potravinami.

85. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs uvádzajú, rovnako ako v prípade prvej otázky, že sa nemôžu vyjadriť k zákonnosti osobitného nariadenia Únie ani o nej rozhodovať, pretože to nepatrí do ich právomoci, a sú povinné uplatňovať sporné nariadenie, keďže toto nariadenie je pre ne záväzné.

46 — „… vymedzenie výrobku [je] s konečnou platnosťou definované ako keramický stolový a kuchynský riad, okrem keramických nožov, keramických mlynčekov na ochucovacie prísady alebo korenie a ich keramických brúsnych častí, keramických škrabiek, keramických brúsičov na nože a kameňov na pizzu určených na pečenie pizze alebo chleba vyrobených z kordieritovej keramiky, s pôvodom v ČĽR, ktorý sa v súčasnosti zaraďuje pod kódy KN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 a ex 6912 00 90“.

b) Posúdenie

86. Podľa mňa tvrdenia spoločnosti Portmeirion založené na údajnom porušení povinnosti odôvodnenia, ktorú upravuje článok 296 ZFEÚ, možno ľahko vyvrátiť, keďže ich cieľom je opäť spochybniť definíciu „posudzovaného výrobku“.

87. Hoci podľa judikatúry orgánu na urovnávanie sporov WTO, analyzovanej v bodoch 51 až 67 týchto návrhov, články 2.1 a 2.6 antidumpingovej dohody z roku 1994 nestanovujú osobitné požiadavky, pokiaľ ide o definíciu „posudzovaného výrobku“, a teda orgán poverený prešetrovaním nie je povinný zahrnúť do tejto definície len podobné alebo homogénne výrobky, inštitúcie nie sú povinné poskytnúť osobitné odôvodnenie týkajúce sa faktorov, ktoré považovali za relevantné na účely definície „posudzovaného výrobku“. Skutočnosť, že definovali posudzovaný výrobok spôsobom, ktorý umožňuje identifikovať predmety, ktoré sú do tejto skupiny zahrnuté, a uviedli dôvod, pre ktorý tieto výrobky boli spolu zoskupené, by mala postačovať na splnenie podmienok článku 296 ZFEÚ.

88. V každom prípade podľa ustálenej judikatúry „odôvodnenie vyžadované článkom [296 ZFEÚ] musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku [296 ZFEÚ], sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť“ [47].

89. V predmetnom prípade sa zdá, že sporné nariadenie v spojení s dočasným nariadením riadne obsahujú dostatočné odôvodnenie vzhľadom na kritériá pripomenuté v predchádzajúcom bode.

90. Ako totiž uviedla Komisia v odôvodnení 54 dočasného nariadenia, „všetky druhy keramického stolového a kuchynského riadu, napriek rozdielom v ich kvalite a štýle, majú rovnaké fyzikálne a technické vlastnosti, *t. j. keramický riad určený najmä na styk s potravinami, používajú sa zásadne na rovnaký účel a možno ich považovať za rôzne druhy toho istého výrobku*“ [48].

91. V odôvodnení 55 tohto nariadenia Komisia dodala, že „okrem skutočnosti, že majú rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti, všetky tieto rôzne štýly a druhy si priamo konkurujú a sú v značnej miere zameniteľné. To jasne ilustruje skutočnosť, že medzi nimi neexistujú jasné deliace línie, t. j. rôzne druhy výrobku sa vzájomne prekrývajú a konkurujú si a bežní kupujúci často nerozlišujú napríklad medzi porcelánovým tovarom a tovarom, ktorý nie je z porcelánu“.

92. Prvky tohto odôvodnenia sú prebraté v odôvodnení 35 sporného nariadenia, ktoré stanovuje, že „všetky druhy keramického stolového a kuchynského riadu možno považovať za rôzne druhy toho istého výrobku. Žiadosť vznesená po dočasnom zverejnení a znova po konečnom zverejnení, aby sa prešetrovanie týkalo širokej škály podobných výrobkov a aby v dôsledku toho bolo potrebné vykonať samostatné analýzy postavenia, dumpingu, ujmy, príčin a záujmu Únie pre každý segment výrobkov, sa pokladá za neopodstatnenú. Jedna strana, ktorá tvrdila, že vymedzenie výrobku je príliš všeobecné,

47 — Rozsudok Nuova Agricast (C-390/06, EU:C:2008:224, bod 79). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63); Atzeni a i. (C-346/03 a C-529/03, EU:C:2006:130, bod 73); Sison/Rada (C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 80), ako aj Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português (C-667/13, EU:C:2015:151, bod 44).

48 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

predložila porovnanie výrobkov s rôznou mierou výzdoby, ale jej tvrdenia, pokiaľ ide o konečné použitie (pre záhradu a deti v jednom prípade, na dekoráciu v druhom prípade), sú sporné, pretože neexistuje jednoznačné vymedzenie, a *tieto vyhlásenia možno považovať skôr za potvrdenie bodu uvedeného v odôvodnení 55 dočasného nariadenia*“ [49].

93. V dôsledku toho navrhujem Súdnemu dvoru, aby odpovedal na druhú otázku tak, že odôvodnenie sporného nariadenia zodpovedá požiadavkám stanoveným článkom 296 ZFEÚ.

VI – **Návrh**

94. Navrhujem teda Súdnemu dvoru odpovedať First-tier Tribunal (Tax Chamber) tak, že zo skúmania otázok, ktoré položil, nevyplynula žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 412/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramického stolového a kuchynského riadu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

49 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.